

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Berlin (Niemcy) w dniu 2 maja 2017 r. – Evonik Degussa GmbH/Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-229/17)

(2017/C 256/02)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Berlin.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Evonik Degussa GmbH

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy „produkcja wodoru” w rozumieniu pkt 2 załącznika I do decyzji Komisji 2011/278/UE⁽¹⁾ ma miejsce tylko wtedy, gdy z dwóch atomów wodoru H wytwarza się w drodze syntezy chemicznej molekułę wodoru H₂, czy też pojęcie produkcji obejmuje również proces, w którym w przypadku zawierającej wodór mieszaniny gazów – bez syntezy – względna zawartość wodoru H₂ w mieszaninie jest zwiększana w ten sposób, że pozostałe składniki gazu są usuwane – bądź to w drodze fizycznej bądź to chemicznej, w celu – jak to sformułowano w pkt 2 załącznika I do decyzji – otrzymania „produktu wyrażonego jako produkcja sprzedawana (netto) i do 100 % czystości przedmiotowej substancji”?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze w ten sposób, że pojęcie produkcji nie obejmuje zwiększenia względnej zawartości wodoru H₂ w mieszaninie gazów, należy zapytać następnie

Czy sformułowanie „elementy procesu bezpośrednio lub pośrednio związane z produkcją gazu syntezowego i rozdzielaniem wodoru i tlenku węgla” należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono wyłącznie razem oba rzeczony elementy („i”) granic systemowych wskaźników emisyjności produktu dla wodoru opisanych w pkt 2 załącznika do decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. (2011/278/UE), czy też element procesu „rozdzielania wodoru i tlenku węgla” może również występować oddzielnie sam w sobie jako jedyny element procesu w granicach systemowych?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi na pytanie drugie w ten sposób, że element procesu „rozdzielania wodoru i tlenku węgla” może występować również oddzielnie sam w sobie jako jedyny element procesu w granicach systemowych, należy zapytać następnie:

Czy element procesu „rozdzielania wodoru i tlenku węgla” występuje tylko wtedy, gdy rozdzielane są wodór H₂ i tlenek węgla CO, czy też element procesu „rozdzielania wodoru i tlenku węgla” występuje również wtedy, gdy wodór jest rozdzielany nie tylko z tlenkiem węgla, lecz dodatkowo również z innymi substancjami – na przykład dwutlenkiem węgla CO₂ lub C_nH_n?

- 4) W wypadku gdy skarżącej należy sądownie przyznać prawo do dodatkowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji, powstaje pytanie, czy pkt 3 sentencji wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 28 kwietnia 2014 r., C-191/14, należy interpretować w ten sposób
- a) że międzysektorowy współczynnik korygujący określony w art. 4 i załączniku II do decyzji 2013/448/UE ma zastosowanie w pierwotnej wersji do przydziałów na lata 2013–2020 ustalonych przez właściwy organ państwa członkowskiego przed dniem 1 marca 2017 r., oraz
 - b) że międzysektorowy współczynnik korygujący określony w art. 4 i załączniku II do decyzji 2013/448/UE podlega zastosowaniu w pierwotnej wersji do dodatkowych przydziałów na lata 2013–2017 przyznanych sądownie po dniu 1 marca 2017 r., oraz
 - c) że międzysektorowy współczynnik korygujący określony w art. 4 i załączniku II do decyzji 2013/448/UE ma zastosowanie w pierwotnej wersji decyzji 2017/126/UE do dodatkowych przydziałów na lata 2018–2020 przyznanych sądownie po dniu 1 marca 2017 r.?

⁽¹⁾ Decyzja Komisji 2011/278/UE z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 130, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budai Központi Kerületi
Bírótság (Węgry) w dniu 4 maja 2017 r. – VE/WD**

(Sprawa C-232/17)

(2017/C 256/03)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budai Központi Kerületi Bírótság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VE

Strona pozwana: WD

Pytania prejudycjalne

1. W odniesieniu do wykładni możliwości zapoznania się ze wszystkimi warunkami, o której mowa w motywie dwudziestym dyrektywy 93/13 ⁽¹⁾, i wymogu jasnego i zrozumiałego języka, ustanowionego w art. 4 ust. 2 i art. 5 tej dyrektywy, czy należy uznać, że dane warunki umowy nie są nieuczciwe w sytuacji gdy konsument może zapoznać się z wysokością jakiegoś istotnego składnika treści umowy kredytu (przedmiotem umowy, czyli kwotą kredytu, wysokością rat i odsetkami od tej transakcji) dopiero po zawarciu umowy (nie dlatego, że jest to obiektywnie niezbędne, tylko na mocy stanowiącego tak zapisu, zawartego przez będącą przedsiębiorcą stroną umowy w ogólnych warunkach umowy, który to zapis nie był indywidualnie negocjowany) w drodze jednostronnego oświadczenia woli (choć wskazuje się, że stanowi ono część umowy) dokonanego przez stronę umowy będącą przedsiębiorcą, które to oświadczenie woli jest prawnie wiążące dla konsumenta?
2. W odniesieniu do wykładni możliwości zapoznania się ze wszystkimi warunkami, o której mowa w motywie dwudziestym dyrektywy 93/13, i wymogu jasnego i zrozumiałego języka, ustanowionego w art. 4 ust. 2 i art. 5 tej dyrektywy, czy należy uznać, że dane warunki umowy nie są nieuczciwe w sytuacji gdy w umowie kredytu podaje się jakiś istotny składnik treści umowy (przedmiot umowy, czyli kwotę kredytu, wysokość rat i odsetki od tej transakcji) jedynie wraz ze zwrotem „co celów informacyjnych”, bez objaśnienia, czy fragment podany do celów informacyjnych jest prawnie wiążący, lub czy na jego podstawie mogą powstać prawa i obowiązki?